

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง

A STUDY OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS USING EXPLICIT APPROACH

วรัญญา ศรีธิดา^{1*} และ สุธิดา โง่นคำ²

Warunya Sritirach^{1*} and Sutida Ngonkum²

¹สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000

²สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40000

¹Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University, Khon Kaen 40000, Thailand

²Program in English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University, Khon Kaen 40000, Thailand

*Corresponding author: E-mail: queen.vivi@hotmail.co.th

รับบทความ 11 กรกฎาคม 2562 แก้ไขบทความ 24 กันยายน 2562 ตีพิมพ์บทความ 30 กันยายน 2562 เผยแพร่บทความ ตุลาคม 2563

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง 2) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองโสนเจริญวิทยา อำเภอเส่องดาว จังหวัดสกลนคร ซึ่งทำการศึกษาในปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งสิ้น 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้อิงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งนี้มีนักเรียนที่ผ่านทดสอบทั้งหมด 15 คน โดยผ่านตามเกณฑ์คะแนนมากกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด ซึ่งมีจำนวน 14 คน ไม่ผ่านตามเกณฑ์ จำนวน 1 คน
2. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้งโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นด้าน พบว่า ความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจในด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อิงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposed of this research were to: 1) examine English learning achievement using Explicit Approach, 2) evaluate students' satisfaction toward the English vocabulary learning management using Explicit Approach, and 3) compare students' satisfaction toward the developed learning management classified by the level of English learning achievement. The target group consisted of 15 Prathomsuksa 5 students studying in 2018 academic year at Nongsai Porncharoen Witthaya School, Song Dao District, Sakon Nakhon province. Research instruments included: 1) learning management lesson plans for English vocabulary using Explicit Approach, 2) an achievement test, and 3) a survey of students' satisfaction toward the developed learning management. Statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and One - Way ANOVA.

The findings were as follows:

1. The total number of students meeting the passing score at or above 70 percentage of total score was 14 out of 15 participants, while only one student failed the passing criteria.
2. The students' satisfaction toward the developed learning management as a whole was at a high level. When considering in each aspect, the students' satisfaction toward teaching and learning aspect was at the highest level, while the teachers' satisfaction was at a high level.
3. The comparison results of the students' satisfaction revealed that the students with different levels of English learning achievement showed their satisfaction toward the developed learning management as a whole at a statistical significance level of .05.

Keywords: Explicit Approach, English Learning Achievement

บทนำ

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งต้องติดต่อสื่อสารกันมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ภาษาจึงถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งกับชีวิตของมนุษย์ เพราะมนุษย์จำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน นับตั้งแต่การทำงาน การศึกษา แม้กระทั่งความบันเทิง ภาษาจึงถือว่าเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารในทุก ๆ กิจกรรม โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ที่โลกถูกหลอมให้รวมเป็นหนึ่งเดียวด้วยเทคโนโลยีอันทันสมัย ทำให้มนุษย์สามารถเชื่อมโยงถึงซึ่งกันและกันได้ทั่วทุกมุมโลก ส่งผลให้มีการกำหนดภาษาเพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนสื่อสารข้อมูล และสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งภาษาที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลมากที่สุดภาษาหนึ่ง คือ ภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยมีความมุ่งมั่นในคุณภาพของนักเรียนก่อนจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง – พูด – อ่าน – เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) และสามารถใช้ประโยคเดี่ยว (Simple Sentences) และประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 6)

การสอนภาษาอังกฤษในนักเรียนไทยปัจจุบันประสบปัญหาเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ดั่งนึก การสอนภาษาอังกฤษของไทยเป็นการจัดการเรียนการสอนในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language) เท่านั้น ยังมีได้บรรจุให้เป็นภาษาที่สอง (English as a second language) ข้อมูลจากผลการสำรวจการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย พบว่า นักเรียนถึงร้อยละ 50.52 มีปัญหาทางด้านการอ่านเป็นอย่างมาก (ประจักษ์ เกษมรักษ์, 2554, หน้า 5) ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่รู้จักคำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อยมาก โดยสามารถสะท้อนปัญหาดังกล่าวได้จากผลสอบ O-NET ในปีการศึกษา 2560 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศเพียงร้อยละ 36.34 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561, หน้า 3) และ พบว่า โรงเรียนหนองไผ่พรเจริญวิทยา มีผลสอบ O-NET ในปีการศึกษา 2560 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 28.17 ซึ่งน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ ทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจที่จะเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและมีความพร้อมก่อนที่จะสอบ O-NET ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ในการเรียนภาษานั้นการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา ซึ่งประกอบด้วย เสียง โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ดังนั้น คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา (ธนิดา วัชรพิชิตชัย, 2555, หน้า 5) ดังนั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบัน คือ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก (วาสนา สิงห์ทองลา, 2555, หน้า 57)

จากการสังเกตการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองไผ่พรเจริญวิทยา ผู้ศึกษา พบว่า นักเรียนขาดความรู้และทักษะด้านคำศัพท์ ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำ สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ โดยผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบง่าย ๆ กับนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้ศึกษาได้ใช้สื่อของจริงและสิ่งของรอบตัวที่อยู่ภายในห้องเรียนเพื่อทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้น เมื่อผู้ศึกษาชี้ที่วัตถุหรือสิ่งของ พบว่านักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ แต่ถ้าผู้ศึกษาเขียนคำศัพท์คำนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียง ปรากฏว่านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ ทั้งที่เป็นคำศัพท์คำเดียวกันและยัง พบว่า อีกว่าภายในหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายใต้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนจะเขียนคำอ่านที่เป็นภาษาไทยกำกับไว้

สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้ค้นคว้าหาวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวจากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ พบว่า การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง (Explicit Approach) สามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาโดย สายัณห์ พลแสน (2556, หน้า 5) ซึ่งได้ทำการศึกษาและวิจัย รวมทั้งสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและได้สรุปผลออกมาเป็นรูปแบบการสอน และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ การอ่าน ไวทยกรรม หลักภาษา คำศัพท์ ซึ่งมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนเนื้อหา ขั้นที่ 2 การเสนอเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 3 การปฏิบัติโดยครูแนะนำ ขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ขั้นที่ 5 การฝึกอิสระ ขั้นที่ 6 การทบทวน ซึ่งมีหลักการสอนเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือทักษะในรายวิชาต่าง ๆ ให้กับนักเรียน นอกจากนี้ยัง พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบชัดแจ้งยังช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ทางคำศัพท์ที่สูงยิ่งขึ้น และเกิดการเรียนรู้ที่คงทน เนื่องจากมีการทบทวนความรู้ แนะนำช่วยเหลือนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ประกอบกับมีการตรวจสอบและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง เมื่อมั่นใจแล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนแล้วกับความรู้ของเนื้อหาใหม่ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วย (วัชร ไชยบุตร, 2558, หน้า 52) นอกจากนี้จากการวิจัยของ วัชร เล่าเรียนดี (2550, หน้า 40) พบว่า การใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง ประกอบกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนส่งผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนในเชิงบวก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก นอกจากนี้ ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2554, หน้า 78) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและสะกดคำศัพท์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบชัดแจ้ง พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 37.65 ซึ่งถือว่านักเรียนเกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้จริงจากการเรียนรู้แบบชัดแจ้ง

จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบชัดแจ้งช่วยพัฒนาศักยภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ หลากหลายวิชา รวมถึงการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้จัดการจัดการเรียนรู้แบบชัดแจ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองไผ่พรเจริญวิทยาให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอนาคตของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

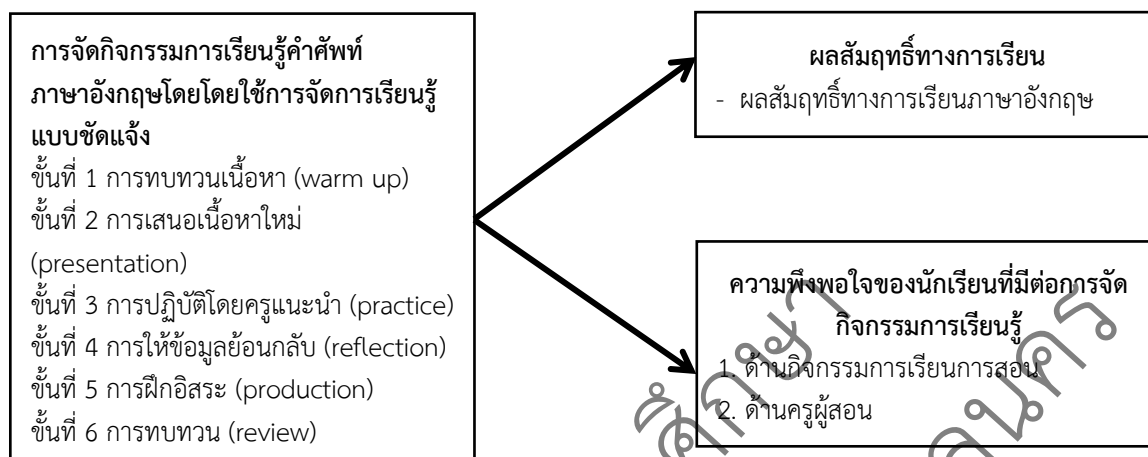
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง
2. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบชัดแจ้ง

จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดกรอบแนวคิดโดยการศึกษาการจัดการจัดการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบจัดแจ้ง โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ สายัณห์ พลแผน (2556, หน้า 5) ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การทบทวนเนื้อหา ขั้นที่ 2 การเสนอเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 3 การปฏิบัติโดยครูแนะนำ ขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ขั้นที่ 5 การฝึกอิสระ ขั้นที่ 6 การทบทวน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการการเรียนรู้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองไผ่พรเจริญวิทยา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งสิ้น 15 คน

ขอบเขตในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบจัดแจ้งที่ใช้ในการทดลอง ผู้ศึกษาคัดเลือกเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับของใช้ในบ้าน (หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Home sweet home ใช้เวลาสอน 3 ชั่วโมง)
2. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับของใช้ในโรงเรียน (หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 I love my school ใช้เวลาสอน 3 ชั่วโมง)
3. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องแต่งกาย (หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 What are you wearing? ใช้เวลาสอน 3 ชั่วโมง)
4. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการป่วย (หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 What's the matter? ใช้เวลาสอน 3 ชั่วโมง)

รูปแบบการศึกษา

เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research Design) แบบกลุ่มเดียว วัดผลหลังเรียน (One-Shot Case Study)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผลของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษาได้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบทั้งชุดมีค่าตั้งแต่ 0.67 - 1.0 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ และเมื่อนำแบบทดสอบที่นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองไผ่พรเจริญวิทยา จำนวน 15 คน พบว่า แบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.47 - 1.00 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง -0.57 - 1.00 โดยมีข้อที่ ดี คือ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 จำนวน 12 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อ โดยมีข้อที่เหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์คือ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.08 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 6 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งชุดมีค่าตั้งแต่ 0.67 - 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยผู้ศึกษาได้ทำการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ซึ่งในแต่ละสัปดาห์ใช้เวลา 3 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งจะดำเนินการสอนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2562 – มีนาคม 2562 โดยมีแผนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้ .

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เวลาสอนทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

2. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนแล้ว ในสัปดาห์สุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ จะดำเนินการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย

3. หลังดำเนินการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสร็จเรียบร้อยแล้วจึงให้นักเรียนตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์หลังสิ้นสุดการศึกษา ซึ่งได้จาก

1. ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำมาหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (σ) และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ให้นักเรียนมีคะแนนแบบทดสอบเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหา ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (σ) เพื่อแปลผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองไผ่ปรือวิทยาคม ที่มีต่อการเรียนจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สรุปผลการวิจัย

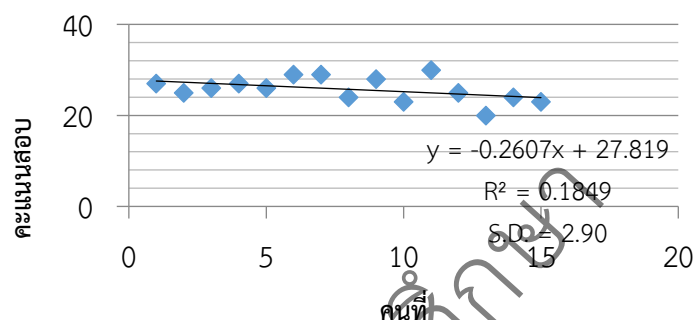
จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้ศึกษาได้ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ทดสอบหลังเรียน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	30
คะแนนสูงสุด	30
คะแนนต่ำสุด	20
เกณฑ์คะแนน	21
คิดเป็นเกณฑ์ร้อยละ	70.00
คะแนนเฉลี่ย	25.47
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.90
ค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรปรวน (%)	11.39
จำนวนคนเข้าสอบทั้งหมด	15
จำนวนคนสอบผ่านเกณฑ์	14
ผ่านเกณฑ์ร้อยละ	93.33
จำนวนคนสอบไม่ผ่านเกณฑ์	1
ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ	6.67

จากตาราง 1 พบว่า แบบทดสอบมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 30 คะแนน โดยมีนักเรียนที่ทำคะแนนได้สูงสุด คือ 30 คะแนน และทำคะแนนได้ต่ำสุด คือ 20 คะแนน โดยเกณฑ์ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ มีเกณฑ์โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 70/70 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป คือ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนตั้งแต่ 21 คะแนนขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด ซึ่งผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของนักเรียนทั้งหมดเท่ากับ 25.47 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 84.9 ของคะแนนทั้งหมด โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.90 และค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรปรวน เท่ากับ 11.39 ซึ่งในการทดสอบครั้งนี้มีนักเรียนที่ร่วมทดสอบทั้งหมด 15 คน ผ่านตามเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของนักเรียนทั้งหมด และไม่ผ่านตามเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ของนักเรียนทั้งหมด

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิการกระจายตัวของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

จากภาพประกอบ 2 พบว่า การกระจายตัวของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนค่อนข้างสูง (S.D. = 2.90) แสดงว่าคะแนนของนักเรียนค่อนข้างกระจายตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนอาจได้รับความรู้หรือความเข้าใจในบทเรียนที่ค่อนข้างต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 21 คะแนน หรือผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด

2. ผลประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบจัดแจ้ง ผู้ศึกษาได้ทำการแจกแบบสอบถามกับนักเรียนหลังจากทำแบบทดสอบหลังบทเรียนทั้งหมดแล้ว จำนวน 15 ชุด พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบจัดแจ้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นด้าน พบว่า 1) ความพึงพอใจในด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ รองลงมา คือ เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนนำความรู้จากวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 2) ความพึงพอใจในด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้ภาษาของครูเข้าใจง่าย ชัดเจน รองลงมา คือ ครูมีอัธยาศัยดี เอาใจใส่นักเรียน และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูมีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้น่าเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบจัดแจ้ง จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	0.94	2.00	0.47	28.66**	0.00
	ภายในกลุ่ม	0.20	12.00	0.02		
	รวม	1.14	14.00			
ด้านครูผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	0.55	2.00	0.27	3.43	0.07
	ภายในกลุ่ม	0.96	12.00	0.08		
	รวม	1.51	14.00			

ตาราง 2 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.66	2.00	0.83	7.68**	0.01
	ภายในกลุ่ม	1.29	12.00	0.11		
	รวม	2.95	14.00			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้ผลการทดสอบดังต่อไปนี้

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ร้อยละ 100 – 90 มีระดับความพึงพอใจ มากกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ร้อยละ 89 – 80 และนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 79 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านความพึงพอใจโดยรวม พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ร้อยละ 100 – 90 และร้อยละ 89 – 80 มีระดับความพึงพอใจ มากกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่าร้อยละ 79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจัดแจ้ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน ซึ่งวัดจากแบบทดสอบหลังเรียน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของนักเรียนทั้งหมด และไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาที่ตั้งไว้ นั่นก็คือ นักเรียนมีคะแนนแบบทดสอบเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบจัดแจ้ง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะวิธีการสอนแบบจัดแจ้ง ได้กำหนดขั้นตอนการสอนไว้อย่างชัดเจน ระบุพฤติกรรมของการสอนของครูและพฤติกรรมของการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างละเอียด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากการสอนของครูโดยตรง ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสำหรับวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาที่ยากเนื่องจากเป็นการสอนคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยมาก่อน โดยครูทบทวนความรู้เดิม ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วอธิบายเนื้อหาประกอบการถามตอบ ตรวจสอบความเข้าใจตลอดเวลา จนกระทั่งนักเรียนเข้าใจแล้วจึงให้นักเรียนปฏิบัติ โดยครูให้คำแนะนำหรือปรึกษากับเพื่อนได้ และมีการทบทวน โดยครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วร่วมกัน เปิดโอกาสให้ซักถามและแก้ไขข้อผิดพลาด และให้การบ้านเพื่อผู้เรียนจะได้มีโอกาสทบทวนความรู้ที่เรียนรู้ใหม่ด้วยตนเองและนำไปประยุกต์ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดที่เป็นระบบ ส่งผลเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพรณ มีชำนาญ (2558, หน้า 77) ซึ่งได้ทำการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนแบบจัดแจ้ง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยภูมิภักดิ์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ โดยพบว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบจัดแจ้ง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนแบบจัดแจ้ง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาทำให้นักเรียนเกิดความความต้องการที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น โดยที่ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ แนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีการทบทวนความรู้เดิม ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วอธิบายเนื้อหาที่เสนอให้กับนักเรียนทุกคน มีการซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าเข้าใจบทเรียนหรือไม่ แล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Herbart (2009 อ้างถึงใน ทิศนา ขมมณี, 2555, หน้า 45) ที่กล่าวว่า การสอนควรเริ่มจากการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเสียก่อนแล้วจึงเสนอความรู้ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี แล้วจึงให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยครูคอยแนะนำ เน้นการถามคำถามให้นักเรียนตอบอย่างทั่วถึง โดยครูจะดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อตรวจสอบงานและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนแต่ละคนตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน จากการอภิปรายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการสอนแบบจัดแจ้งส่งผลในเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการเข้าใจจริงและการฝึกจนเกิดทักษะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ

สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปได้ดี สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยเน้นทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และความจำต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เข้ามาช่วยในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ไม่ใช่การสอนที่ครูเป็นเพียงผู้ถ่ายทอดความรู้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและนักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ จึงจะเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

2. ผลประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีประเด็นย่อยที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบขัดแย้งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการเข้าใจจริงและการฝึกจนเกิดทักษะ อีกทั้งยังมีครูและเพื่อนที่คอยให้การแนะนำช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจและทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้อย่างจริงจัง จนเกิดเป็นความสนุกไปกับการเรียนรู้ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Simmons (2014, p. 10) ซึ่งศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบขัดแย้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนและความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดย พบว่า ความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้คล่องยิ่งขึ้นและมีความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น โดยการการจัดการเรียนรู้แบบขัดแย้งซึ่งมีครูคอยให้คำแนะนำหรือปรึกษากับเพื่อนได้ ทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุขรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และช่วยลดความตึงเครียด

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความพึงพอใจต่อการเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลงมา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง สามารถเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบการเรียนการสอนได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำกว่า ทำให้เกิดความสนใจและสนุกไปกับการเรียนการสอนรูปแบบขัดแย้งนี้ ส่งผลให้นักเรียนเหล่านี้มีความพึงพอใจต่อการเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Young-Davy (2014, p. 26) ซึ่งศึกษาการเรียนการสอนคำศัพท์โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง พบว่า เมื่อนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง จะส่งผลถึงระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้นั้นเพิ่มสูงมากขึ้นด้วย โดยเป็นผลมาจากการที่นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงสามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีกว่า ตลอดจนเข้าใจกระบวนการของการเรียนรู้อย่างชัดเจนเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 จากผลการศึกษาข้างต้น พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ได้กำหนดขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนบทบาทของครูและนักเรียนไว้อย่างชัดเจน หากครูสามารถปฏิบัติตามวิธีสอนที่กำหนดไว้ถูกต้องครบถ้วน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เพราะฉะนั้นครูผู้สอนควรที่จะศึกษาวิธีการสอนให้เข้าใจก่อน ออกแบบการเรียนการสอน และปฏิบัติตามอย่างจริงจัง โดยเฉพาะจุดเน้นสำคัญที่ครูควรเตรียมล่วงหน้า คือ คำถามและชุดการฝึกปฏิบัติที่จะใช้ในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติโดยครูแนะนำ และการฝึกปฏิบัติโดยอิสระตามลำพัง ซึ่งต้องมีจำนวนมากเพียงพอที่จะใช้กับนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึง นอกจากนั้น ครูควรฝึกการให้ข้อมูลย้อนกลับตามวิธีการที่วิธีสอนกำหนดให้คล่องแคล่ว เพราะมีหลายวิธีที่แตกต่างกันตามลักษณะการตอบของนักเรียน ซึ่ง พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีควมคุ้นเคยหรือชำนาญในด้านนี้

1.2 จากผลการศึกษาข้างต้น พบว่า การกระจายตัวของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนค่อนข้างสูง แสดงว่าคะแนนของนักเรียนค่อนข้างกระจายตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนอาจได้รับความรู้หรือความเข้าใจในบทเรียนที่ค่อนข้างต่างกัน ดังนั้น ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรเฝ้าสังเกตและศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจะได้รับรู้ความแตกต่างและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนตามสภาพจริง รู้จุดอ่อน จุดเด่นของผู้เรียน เพื่อจะได้หาทางส่งเสริมความสามารถ ของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนช้า ต้องอธิบายให้เข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ ต้องคอยชี้แนะและอธิบายช่วยเหลือนักเรียนตลอดเวลาจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ จึงควรนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้กับนักเรียนได้

1.3 จากผลการศึกษาข้างต้น พบว่า นักเรียนบางส่วนยังไม่คุ้นเคยกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง ดังนั้น ในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนครูควรชี้แจงการทำกิจกรรมแต่ละข้ออย่างละเอียดเพื่อให้ นักเรียนสามารถลงมือทำได้ อย่างถูกต้อง โดยมีการปฐมนิเทศให้แก่ นักเรียนก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูควรให้ความใส่ใจให้ทั่วถึงในชั้นเรียน และมีการทบทวนหรือให้คำปรึกษากับนักเรียนในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้งร่วมกับการใช้ชุดการฝึกปฏิบัติกับวิธีสอนอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง กับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติที่ใช้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดตัวแปรที่ศึกษาอื่น ๆ เช่น ระดับความสามารถของนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียนรู้ ความคงทนในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาในเชิงทดลองสอนกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบขัดแย้ง

เอกสารอ้างอิง

- ทิตินา ขัมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนิศา วัชรพิชิตชัย. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประจักษ์ เกษมรักษ์. (2554). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำศัพท์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการอ่านกับการใช้บัตรคำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2550). การนิเทศการสอน. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัชร ไซบุตร. (2558). การจัดการเรียนรู้แบบขัดแย้งเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโหม่งหลวง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม่. *พัฒนศรสาร*, 11(2), 50 - 64.
- วาสนา สิงห์ทองลา. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 35(3), 56 - 64.
- ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซพลิชิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). ผลการคะแนน O-net. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th/th/content/view/4573>. 13 พฤศจิกายน 2561.
- สายัณห์ พลแพน. (2556). ผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลิชิตที่เน้นการใช้ตัวแทน เรื่อง ระบบจำนวนเต็มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- อรรธรณ มีชำนาญ. (2558). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบขัดแย้ง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยภูมิภักดิ์วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 21(2), 77 - 87.
- Simmons, D. (2014). Effects of Explicit Teaching and Peer Tutoring on the Reading Achievement of Learning-Disabled and Low-Performing Student in Regular Classrooms. *The Elementary School Journal*, 95(5), 10.
- Young - Davy, B. (2014). Explicit Vocabulary Instruction. *ORTESOL Journal*, 31, 26 - 32.